

derom, men det vilde efter min Mening være det Samme, som at der intet Anlæg blev, thi en Mand, der spekulerer i saadanne Ting, kan ikke vente et Par Aar paa at faae Bæstet om, under hvilke Betingelser han kan begynde sin Virksomhed. Efter min Mening vil denne Fremgangsmaade være ubelæggende for hele Anlægget. Skulle vi til Mellemtold, da maa vi snarest ved Hjælp af Toldloven gjøre os klart, hvilken den skal være. Men forøvrigt mener jeg, vi skulle slet ikke til Mellemtold. For mig staar det i dette Dødblik klart, at Frihavnsterritoriet maa i toldpolitisk Henseende behandles som Umland, stilles lige med Ulandet. Virksomheden paa dette Territorium afhænger netop af, at den ikke hæmmes af Toldopshyret. Fabrikanten der hør efter min Mening først have med Toldopshyret at gjøre, naar han med Varen melder sig ved Toldporten for at komme ind med den her i Landet. Den høitærede Minister mente, at han vilde være retfærdig til den ene Side og billig til den anden Side. Ja, jeg vilde ønske, at det var muligt at etablere Retfærdighed paa dette Omraade, men jeg kan i alt Fald ikke i Dødblikket se, at det er muligt. Naar jeg siger dette Par Ord her, er det netop, fordi jeg anser dette Spørgsmaal for saa overordentlig vigtigt for Industrihavnen. Jeg gjør det ikke for at være i Opposition mod den høitærede Minister, men for at bidrage Mit til, at mulige Udtalelser fra den høitærede Ministers Side kunne yderligere klargjøre dette Spørgsmaal for mig. Den høitærede Minister opstillede to Theorier. Den ene var den, at naar en Vare, der fabrikeres paa Frihavns-terrainet, møder en høi Told, naar den skal indføres her i Landet, skulde den ikke betale den Told, som hviler paa Varen, naar den er fabrikeret i Uland; den skulde være fri for den egentlige Beskyttelsestold. Nu forekommer det rigtignok mig, at det Hensyn behøvede man ikke at tage, thi det bliver efter min Mening paa vedkommende Fabrikan- tants eget Ansvar, om han mener, at han overhovedet kan være tjent med at drive sin Forretning i det Tilfælde ude paa Industri- territoriet. Naar Lovgivningsmagten ikke giver ham Tilsgaen om Vempelser, saa ere vi efter min Mening fuldstændig ansvarfri; om Virksomheden bliver til Tab for ham eller ikke, det maa staa for hans egen Regning. Men det, som en saadan Mellemtold i dette Dødblik vilde medføre, vilde være et overordentlig minutuøst Told- efterseyn. En Mængde Toldbedsmænd, et uhyre Toldapparat, vilde blive nødvendigt for at kunne kontrollere, hvor Meget der bruges til visse Varer af Raastoffer af for-

skjellig Slags. Et for Fabrikanten høist generende Tilsyn, der vilde virke hæmmende paa hans Virksomhed. Og der er en Banke- lighed til. I mange Tilfælde vil det være høist vanstelig at skjelne mellem Raastoffer og Halvfabrikat. Endelig er der dette: hvorle- des skulde Varer fra Ulandet, f. Ex. fra Sverige, der fabrikeres paa samme Maade som de, der fabrikeres paa Frihavnsterrito- riet, egentlig holdes ude? Jeg forstaar ikke, hvorledes man skulde bære sig ad for med absolut Nøiagtighed at konstatere, at det ikke var fremmede Varer, der mødte ved Told- porten for at komme ind sammen med dem, der vare fabrikerede paa Frihavnsterritoriet. Den anden Theori, som den høitærede Mi- nister opstillede, var jo, at de Varer, der fabrikeres i Industrihavnen, som fra Ulan- det indgaa toldfrit her i Landet, maatte svare samme Told, som svares af de indenlandste Fabrikker af Raastoffer. Ja, det synes jo at se meget godt ud, men jeg tror heller ikke, at det er muligt at gennemføre det. For det Første forekommer det mig, at det er en mærkelig Stilling at give Folk her i Landet, som sætte deres Kapital i en Virksomhed, nemlig en mindre gunstig Stilling, end selve Ulandet har; men paa den anden Side ser man f. Ex. hen til Kunstgjødning, som den høitærede Minister nævnte, kan denne Told slet ikke faaes af den Kunstgjødning, som fabrikeres paa Industri-terrainet. For Kunst- gjødning skulde der jo betales Told af Raa- stofferne, naar Fabrikanten paa Frihavns- territoriet vilde indføre den i Landet, men Betalingen deraf kan han unddrage sig. Da Kunstgjødning indføres frit til Sverige, be- høver han blot at lade Kunstgjødningen gaa med en Vaad til Sverige og med en anden Vaad føre den derfra hertil som et udenlandsk Fabrikat; han vil da være fri for at erlægge denne Mellemtold. Jeg har her nævnt nogle af de Indvendinger, som jeg tror, der kan gjøres mod denne Mellemtold.

Formanden: Da det ærede Medlem tog Ordet, antydede han selv, at han vilde komme til at tale om Noget, der maasse mere faldt ind under det andet end under det første Affnit. Det er imidlertid af mindre Bigtighed, thi de to Affnit kunne jo ikke ab- solut adskilles, men det forekommer mig, at det ærede Medlem under sin Udvikling sva- rere er kommen ind paa Noget, der ikke hø- rer hjemme under anden Behandling, men under første, og som ogsaa har været Gjen- stand for Forhandling der. Jeg henstiller til det ærede Medlem og til senere Talere om saavidt muligt at undgaa dette. Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.